

SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980 NUM. 57 JUNY 1985.

TORNA

RÀDIO VILAFRANCA

Tot a punt pel II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL-SALA

10 EQUIPS
PARTICIPANTS

«SA PAPARRA»
QUINT ANIVERSARI

Editorial

Sa Paparra: Punt i seguit

No voldríem que els qui puguin sentir-se afectats es pensin que intentem emprar en la present editorial el grup de teatre "Sa Paparra" com instrument de crítica a una nefasta política cultural de L'Ajuntament de Vilafranca. No volem anar més lluny que l'intent de col·locar els punts damunt les "is", i els interrogants allà on molta gent espera respostes, però respostes clares i convincents.

A l'igual que nosaltres, els qui formem la gran família de "SANTA BARBARA", responsables, col·laboradors, subscriptors i lectors, que el mes passat celebràvem el quint aniversari, també aquest gran grup de teatre de la nostra vila, "SA PAPARRA", acaba de complir el seu primer lustre d'existència. Cinc anys en els que ha dominat endemés d'una gran unió entre tots els membres, una lluita constant contra la inexperiència, la por o el nerviosisme de sortir damunt l'escenari, en el que una vegada dominat, s'ha cercat el perfeccionisme perquè el "paper" surti el millor possible. Han estat doncs cinc anys de caminar dins la llum i sovint dins la foscor d'un món que, per molt que se'l vulgui descriure, sols pot viure el qui realment hi camina i treballa.

És, tal vegada, el canvi real, per unes hores, per uns instants, de la pròpia personalitat de l'actor, el nom, la manera de vestir o de parlar, el que ens fa veure que aquell jove de damunt el taulat no és En Joan o En Pere que coneixem, sinó que és el "Tio de Cuba" per exemple, i entre ell a l'escenari i nosaltres asseguts a la nostra butaca hi veim una barrera, ja sigui de "temps" o d'una simple "situació geogràfica", quan el "teatre" cala dins nosaltres espectadors i eixampla els nostres "camps culturals" on hi tenen lloc tota aquesta varietat de sentiments que han intentat transmetre'ns, i de fet creim que ho han aconseguit sobradament, cada un dels components de "SA PAPARRA".

Però darrera la representació de cada obra, s'hi amaguen una gran quantitat d'hores, d'assaigs, de muntatges decoratius o lluminosos, de preparació de vestuaris, maquillatges, perruqueria etc., que precisen de l'habilitat i fins i tot d'una certa "afició a la professió", d'unes persones que solen estar garrera les cortines i que també formen part d'aquest grup de teatre. No ens cap cap dubte que "SA PAPARRA" és avui per avui, una de les columnes que més pes suporten dins el moviment cultural nascut ara fa uns cinc anys en el poble de Vilafranca. Per això, des d'aquestes mateixes retxes, feim arribar la nostra més sincera felicitació en aquest quint aniversari a tots els membres del grup teatral i també el nostre alè pel seu continuïsm dins el món de l'espectacle i perquè als vilafranquers quan ens arribi el nom de "SA PAPARRA" poguem dir: "és cosa nostra".

Tornant al paràgraf que encapçala l'editorial, ens resta fer referència a aquest petit món cultural de la nostra vila, que si en la "cara" hi trobam tota mena de grups culturals, i posam "SA PAPARRA" com exemple, en la "creu" hi trobarem un buit, un gran buit de suport per part d'una sèrie de persones que tenen en les seves mans el poder potenciar les activitats i grups culturals, i al mateix temps una obligació com a responsables directes de la cultura a Vilafranca. Però... (no anirem errats al pensar que certes persones, responsables teòricament, però amb més irresponsabilitat que seny en la pràctica, entenen com "potenciar la cultura", el gastar-se algunes centes de mils de pessetes amb portar un trist espectacle de toros, convertit al final en un circ, que no el subvencionar amb ni una sola pesseta a un grup de teatre D'AQUÍ?. No repetirem allò de: "Vergonya cavallers, vergonya"; tanmateix no en trobaríem. Mentre, gràcies als joves que el componen, el grup "SA PAPARRA" segueix endavant en un "Punt i seguit".

Viatge d'estudis

Nosaltres som els alumnes de 8e i ens han demanat fer un escrit sobre el viatge d'estudis, per poder posar-lo a la revista de Santa Bàrbara.

No vos volem contar l'itinerari de l'excursió, sinó, fer-vos un petit resum d'on vàrem anar i de les coses que vérem.

Tots els hotels estaven bastant bé, sobretot el que es deia "Hotel del Prado". Aquest hotel tenia les habitacions grossetes i estava tot rodejat de gespa.

Vam anar a molts de llocs: Al "Tibidabo", a "Montjuïc"; vam veure la catedral de Barcelona, els Pirineus i altres coses. També anàrem a la Molina però va ésser una llàstima, perquè no hi havia gens de neu.

El menjar també era bo, el que passa és que quasi sempre ens volien donar el mateix.

La majoria dels alumnes no frissàvem de tornar perquè cap s'enyorava, ja que no teníem temps i gràcies a que Don Joan, na Maciana, na Toñi i en Rafel el xófer, no ens deixavenavorrir.

Què és el Consell Insular

És un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Realitza accions en els camps següents: Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.

Fomenta el coneixement i la difusió del folklore.

Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.

Ajuda tot tipus de publicacions culturals.

Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col·laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç.

Dóna suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

Consell Insular

de Mallorca

cf. Palau Reial, 1

* GLOSES *

POPULARS

Diu... a ballar me'n vaig ja que som mal de coure, si me deixen a lloure encara faria maig.

Feia moltes travetes abans de surtir a ballar, però no anà a pensar a fer-se les sabates.

Per ses festes de Pasco un homo sortí a ballar i tan malament li anà que s'endugué un xasco.

Botant com una tereseta i voltant com un pern de rifa, pensant ballar demunt catifa tenia a davant una joveneta.

Quan pegà es primer bot ell va caure p'en terra. i sa corda de guitarra li pegà pes nas i tot.

Quan estigué dins s'ambuí mirant aquella joveneta, digué: me faig sa punyeta, no puc estar dins aquest truí.

Se pensava ser un jovenet perquè se sentia un valent, però tot li anà malament i quedà tot empegueïdet.

No basta tenir coratge hi falta qualche cosa més, es joves, és ben per demés, sempre se'n duen s'aventatge.

Pareix que ve d'enfora "anar a la mar és sà", perquè no se pot negar se descendencia mora.

En beure me fas taques perquè som un poc groller, de lo que estic endarrer és si tornarem vaques.

Quan les munyen a elles es perquè han tornat vaques, si mos munyen ses butxaques mos tornaran mamelles.

Jaume Nigorra.

ADÉU AL GERMÀ I A L'AMIC.

A pesar que en tot moment la mala nova fos esperada, va ser forta la commoció al rebre la trista notícia: el nostre germà Guillem just ara acaba de morir. Era la veu de les meves germanes que amb entonació fosca i entretallada per les llàgrimes s'espaiaven amargament amb aquest esglai: el nostre germà ens ha deixat del tot, acaba de fugir cap a l'eternitat a juntar-se amb mon pare i ma mare.

A la matinada del dissabte dia 18 de maig, a 55 anys d'edat, després de llarga i penosa malaltia deixava d'existir el meu germà, enrevoltat de la seva dona i dels seus tres fills, Maria, Pere i "Monsita".

La creu que el destí havia carregat al meu germà va ser aspra i massa feixuga. No existeix força humana que la pogués suportar. Sembla que totes les malalties s'havien acaramullades damunt un home jove que havia estat abans de la bulla alegre i divertit.

El cor s'esclata al contemplar una persona estimada que es consumeix a poc a poc en lluita permanent per vèncer tantes dificultats com es pot imaginar: mala circulació, carregat de sucre, amb una cama ja tallada i l'altra tota inflada a punt també de tallar. El batec del cor ha deixat el seu ritme a causa de les venes que se sequen i a dures penes ja pot alenar.

Es ver que la vida és bella i no hi ha ningú que vulgui morir, però en certes ocasions arribam al punt que és millor s'acabin els sofriments i demanar al "Bon Jesús", com bé deia la nostra padrina de So N'Orlandis, que es dignàs enviar una bona mort.

Essent tu, Guillem, el segon dels darrers germans, sorprenentment has estat el primer que et decantes del cercle d'una família nombrosa composta per 10 germans. Això ara ja serà un desfer calça, que just just per la grapada ens guanyaràs arribar a davant. Un darrera l'altre tot seguit molt prest tornarem estar plegats.

Am callades llàgrimes, sense ja forces per poder-le contenir, dic Adéu al meu germà, elevant una viva pregària, demanant fervorosament que eternament descansis en pau.

La família, profundament emocionada, dóna les gràcies a tot el poble per les mostres d'afecte dispensades al meu germà.

*****

El diumenge dematí, dia 19 de maig, als 77 anys d'edat i d'una mort inesperada, va passar a millor vida en Gori Bauzá, més conegut per Gori d'es Forn "En Pasteta".

En Gori serà recordat amb agraïment per la seva generositat, elegantment manifestada en temps de la fam, que es desteixinava per fer arribar un bocí de pa a les famílies més necessitades.

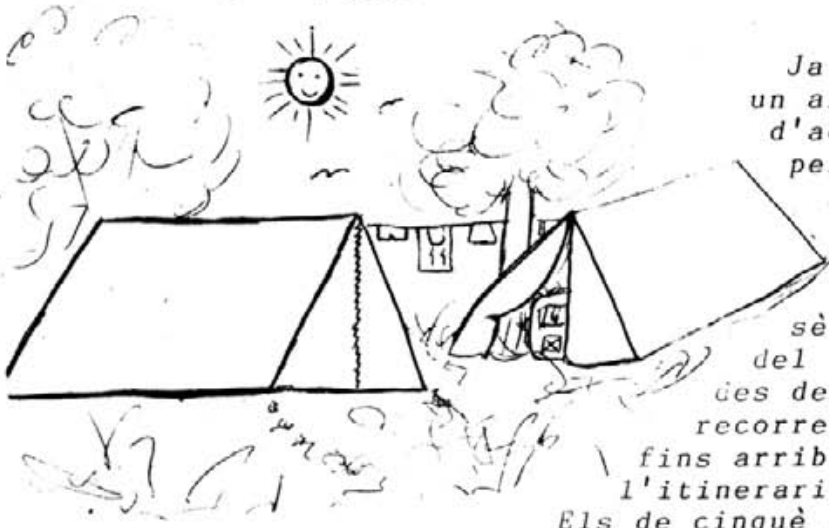
Tots els qui el vàrem conèixer tendrem sempre present l'esperit de resignació en afrontar tan resoltament un dels revesos més greus que sorprenentment li va donar la vida: perdre totalment la vista en plena joventud. L'exemple d'en Pasteta ens ha donat entendre que mai del tot s'ha de perdre la il·lusió de la gent.

Amb el més sentit condol a la viuda i els seus dos fills Joan i Francesc, et dic adéu bon amic, dins l'esperança que el Totpoderós t'ha reservat un lloc principal entre els homes més justs.

Bartomeu Estrany.

ACAMPADA 85

Ja arribam a les vacances i un altre any volem tornar anar d'acampada. Enguany començarem pels de la primera etapa. Els nins i nines de primer, segon, tercer i quart curs anirem a Lluç del dia 1 al 6 de Juliol; i els de sisè, setè i vuitè començarem del dia 8 fins al 14. Anirem des de la possessió de Mortitx, recorrent part de la Serra Nord, fins arribar al Fumat. Podeu veure l'itinerari més avall.

Els de cinquè podran elegir la setmana

que més il.lusió els faci.

Us podreu apuntar al Club d'Esplai a partir de dia 17 fins al 23 de Juny, de 9 a 10 hores del vespre.

Si som
els que
molts
lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

CONVERSAM AMB...

Quan una persona és molt popular, en haver-se de fer la seva presentació, sol emprar-se la frase: "Què podem dir d'ell que no s'hagi dit?", idò això mateix podria dir jo d'aquest home amb qui conversaré avui i a qui no fa gaire el Grup de Teatre Sa Paparra li reté l'homenatge que tan merescudament s'havia guanyat al llarg del seu pelegrinar pels escenaris teatrals.

Potser sigui pel seu malnom com millor el coneixereu, per tant no us diré que parlarem amb En Miquel Capellà, sinó amb En Miquel Solleric.

«FA TRENTA ANYS QUE VISC A VILAFRANCA»

Això d'esser glosador, artista i un poc poeta vos ve d'arrel, perquè pareix esser que sou família d'aquell famós glosador d'Algaida...

Es meu repadri era germà d'En Capellà, aquell algaidí tan bon glosador, lo que passa és que mon pare se'n va anar a Sóller, de rajoler, quan encara era molt jovenet, allà va conèixer mumare, que tampoc era sollerica, es casaren i s'hi establiren. Allà vàrem néixer, jo i es meus germans.

Què ja fa molts d'anys que viviu a Vilafranca?

Dia tretze d'octubre en farà 30.

I com va esser que hi vinguéreu a viure? Perquè m'oferiren feia a Ca'n Tomeu Preciós. Jo en aquelles hores feia feina a Sant Joan, de pagès a un hort.

I com és que fèieu de pagès si es vostro ofici és de fuster?

Jo t'ho diré; a Sóller hi feia de fuster però guanyava tan poc que vaig dir: "és hora de fer coses, perquè així no podem anar", pensa, em donavem sis duros cada dia i sols no hem bastaven per pagar es pa. Vaig anar a Sant Joan, que hi tenc un cunyat, allà vaig trobar feina a un hort, per 50 duros cada mes i mantengut. Em pensava haver tret aa sa loteria!

I hi estàreu molt de temps a Sant Joan? No, un parei d'anys, va passar que un diumenge que vaig venir a Vilafranca, per conèixer es poble, vaig veure En Tomeu, s'altre solleric, i ell, que ja feia feina a Ca'n Preciós, em va dir "crec que si t'interessa fer feina amb noltros, n'han de menester un", anàrem a xerrar amb En Tomeu...i de llavors ençà em teniu per la vila.

Ara ja sabem com arribàreu an es nostro poble, ara mos podríeu dir com vos aficàreu en el món del teatre.

Ja em ve d'enrera, quan era jovenet, a Sóller, ja havia fetes algunes representacions, i quan estava a Sant Joan també, vaig anar a dos recitals de poesia, un a Sant Joan i s'altre a Ciutat, cada vegada me'n vaig dur es primer premi.

A Vilafranca vaig començar un bon dia que, amb motiu d'una festa d'es Club Ciclista, vaig recitar una poesia i l'amo En Pere Morlà, es carter, em va veure i em digué "Miquel, hem de preparar "Els Reis", perquè fa molts d'anys que no s'han fet a la vila, i crec que tu serviràs".

MIQUEL SOLLERIC

Començarem amb Els Reis i llavors en férem dues més "ai! Joaquim que has vingut de prim" i "S'arrepentida", ses dues les férem an es Camp de futbol. *I qui eren ets actors?*

A sa primera érem: En Pep "Botones", Na Margalida "Polla", Antoni "Rebassa" i jo.

A sa segona, Na Catalina i Na Maria "Bosseta", Na Margalida "Merota", En Salvador "Vinyet" i jo. L'amo En Pere Morlà, va esser es director de ses dues.

I ja no féreu pus representacions?

Va quedar un poc morta sa cosa, fins que d'es cap d'un parei d'anys férem un altre intent, però just férem una representació "En Llorenç mal casadís".

I qui éreu?

En Planisi, En Biel Parric, Na Maria de Lluc de S'estany, N'Antònia Raülà i En Tomeu Pujol. Jo era es director.

I llavors ja SA PAPARRA...

Quan se va obrir es Club Jovent Unit pensàrem de fer un Grup de Teatre, n'hi va haver molts de voluntaris i va esser bo de fer un grup nombrós i ben avingut.

I es nom qui el va triar?

Crec que es nom va sortir d'entre tots.

Vos en recordau de ses obres representades amb aquest grup.

Que jo hagi intervingut com a actor:

"Jutjat de Pau", "S'arrepentida", "Primer l'amor que l'herència", en aquesta darrera a més d'actor, vaig esser es director; a partir d'aquí ja no vaig actuar pus, solament dirigia, ses obres: "Es calçons de mestre Lluc", "Don Ventura veranea", etc...

Si poguéssim pesar es disguts i ses alegries de tots aquests anys de teatre, cap on se n'aniria sa balança?

Sens dubte ses alegries s'endurien s'avantatge, i d'un bon tros.

Maldament a vegades agafàs qualche enrabiada en es assaigs, perquè llavors s'alegria que tenia quan veia lo bé que mos sortia damunt s'escenari, m'oblidava de tots es disguts.

Si haguéssiu de triar una obra, quina triaríeu?

"Sa sordera de Don Xim", noltros no la vàrem poder fer perquè no la vaig trobar enlloc, però ara m'han dit on la puc trobar i miraré d'aconseguir-la per a Sa Paparra i, si els interessa que la facin.

«PREFERESC ACTUAR A HAVER DE DIRIGIR»

L'amo En Miquel, que vos agrada més, actor o director?

Preferec actuar a haver de dirigir. Un actor basta tengui maldecaps d'es seu paper, i un director ha de dur tota s'obra dins es cap.

I per acabar, s'homenatge...

Estic molt content d'es Grup SA PAPARRA perquè, maldament jo m'hagués deslligat completament, veig que ells han tingut una atenció amb jo que no podré oblidar i els estic molt agraït. També agraesc a tot el públic de Vilafranca la seva assistència a aquest acte que tant va significar per a mi.

I per acabar sols vui desitjat al Grup SA PAPARRA tant d'èxit com es que han tingut fins ara, i que per molts d'anys els poguem veure.

Amèn...i feis comptes que això vol esser una continuació a aquell homenatge que un dissabte d'aquest passat mes de maig es poble de Vilafranca vos va fer...

Antoni Amengual

XILE, o el Terrorisme de la

L'any 1976 jo i la meua família vàrem haver d'abandonar el meu país, Xile. Els meus pares, en vista de la situació hagueren d'exiliar-se.

Abans d'escriure com era la situació abans del Cop d'Estat i com és ara, he de puntualitzar que jo només tenia onze anys quan va ocórrer el cop militar, i la situació quan estava Allende en el poder l'he coneguda pels meus pares, dels llibres i de les conferències dels xilens exiliats. Sobre la situació de després del cop sí puc xerrar, tant per la situació viscuda per la meua família com per la de molts de companys de la meua escola i amigues que varen perdre familiars durant la repressió.

Salvador Allende va pujar al poder el 1970. El triomf va esser gràcies a la unió de les forces de l'esquerra i la Unitat Popular integrada pel Partit Socialista, el Partit Comunista i el Partit Radical, el MAPU i l'esquerra cristiana, havien aconseguit la meta proposada; ara quedava la tasca de governar i realitzar els canvis que la societat xilena precisava.

A finals dels anys seixanta, els monopolis d'Estats Units controlaven un 80% del coure, la major riquesa de Xile; tota la producció de concentració molibdè, el 90% de l'extracció de salnitre i de l'iode, el 60% de l'extracció de mineral de ferro, etc. Un petit grup d'associacions financer-industrials natives i foranis dominaven quasi tota l'economia nacional. El 17% de les empreses que operaven en el país posseïen el 75% del capital social. En l'agricultura, els latifundis constituïen la forma bàsica de propietat agrària, mentre que la massa pagesa vivia desposseïda de terra.

A la ciutat la situació no era millor: 300000 persones en atur total (d'una població de 10 milions), l'5 milions de nins subalimentats, més del 15% dels xilens majors de quinze anys eren analfabets. Es podria posar un llarg etcètera per poder plasmar la situació en què es trobava Xile quan N'Allende pujà al poder.

Allende va dur a terme el seu programa i li causà la mort. Podria haver lograt una experiència única en el món si la C.I.A. i els Estats Units no haguessin intervingut.

En els dos anys i nou mesos la Unitat Popular aconseguí importants avenços: nacionalitzà el coure, mineral de ferro, carbó i salnitre. També posà sota el control de l'Estat la indústria metal·lúrgica i la indústria del carbó. Amb la reforma agrària expropià quatre mil latifundis i els va distribuir entre cinquanta mil famílies foravileres. Cal puntualitzar que totes les nacionalitzacions foren indemnitzades. Fou necessari augmentar el salari en un 35-60%, les pensions de jubilació i invalidesa en un 78'5%, i els subsidis de les famílies desposseïdes per que poguessin viure d'una manera digna.

Va fer gratuïta la instrucció primària i l'assistència metge. La desocupació va baixar d'un 8'3 el 1970 a un 3'6 a 1973.

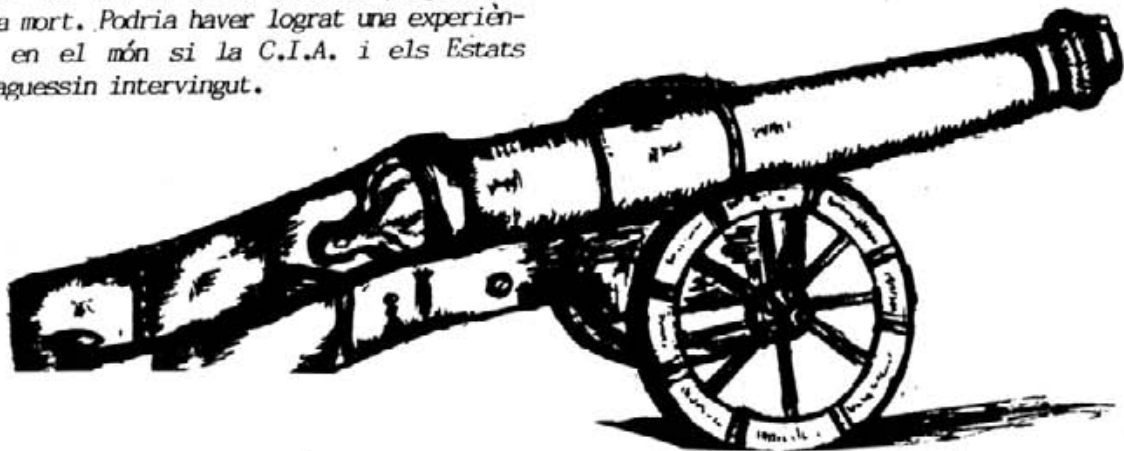
N'Allende va aconseguir tot això i hagués pogut fer molt més, però no contava amb majoria en el poder legislatiu i solament tenia majoria en el executiu.

En Salvador Allende havia arribat al poder amb l'ajuda de la Democràcia Cristiana, però quan el 4 de març de 1973 N'Allende va aconseguir un 43'39% dels vots, no necessitant l'ajuda de la DC, la dreta xilena amb l'imperialisme ianqui va sentenciar el govern de la Unitat Popular.

A través de tots els mitjans de difusió que dominaven (eren quasi tots els existents) foren creant un ambient d'inseguretat, els grans magatzems amagaven els productes de primera necessitat, propiciaren l'especulació i el mercat negre, atemptaren contra els militars pròxims al règim de N'Allende.

El dia 11 de setembre de 1973, En Pinoxet amb els 12 milions de dòlars rebuts dels ianquis per enderrocar N'Allende va prendre el poder. N'Allende va esser assassinat en el Palau Presidencial per no voler rendir-se als militars.

En Pinoxet va suprimir totes les llibertats civils, va anul·lar totes les conquestes dels treballadors, les universitats varen esser intervingudes pels militars, trenta mil xilens varen

DICTADURA

morir, 2500 varen desaparèixer, quasi 200000 varen passar per les presons i camps de concentració, quasi un milió i mig (de 10) varen haver d'elegir el penós camí de l'exili.

Ara ja res és igual: els col·legis són privats i per això els fills dels obrers no tenen possibilitats d'estudis. Moltes de vegades tan sols no acaben els primaris perquè han de sortir a fer feina; el mig litre de llet diari que N'A-llende va exigir per tots els nens de la bàsica és tan sols un record: beure llet avui a Xile és un luxe.

Amb quasi un 30% d'aturats a les ciutats, dins les zones rurals la xifra encara és més grossa. La inflació augmenta cada dia, la renda per càpita disminueix, l'abisme que hi ha entre els rics i els pobres es torna més gros cada dia que passa. La prohibició dels mètodes anticonceptius que sols afecten als pobres, etc. Totes aquestes circumstàncies s'agreugen cada dia més i encara ara, dotze anys després del cop d'estat, segueixen existint camps de concentració, se segueixen trobant morts pels carrers, es tortura i s'expulsa gent, etc.

Sols entre els mesos d'abril fins a l'agost de 1982 varen esser detingudes quinze mil persones.

Fa dotze anys que En Pinochet va arribar al poder amb l'ajuda del gran guardià de la pau, la llibertat i la democràcia d'Occident que és Estats Units; es manté en el poder amb l'ajuda financera dels Estats Units i amb la compra d'armes d'altres democràcies models com l'Alemanya Federal i Israel.

Tessy Aguirre Barrios.

FONTS

D'INFORMACIÓ

Per cercar l'arbre geneològic tenim fonts més o manco segures. Tenim la font escrita del Registre Civil i els Llibres sacramentals de la Parròquia.

Cercar l'origen, procedència i antiguitat dun malnom és a vegades tasca difícil, havent d'apel·lar casi sempre a les fonts orals, a la informació verbal.

Aquesta informació verbal, sempre que he pogut, l'he demanada als propis interessats, a familiars portadors del malnom. És sorprenent, en algun cas, la diferència de versions rebudes. També ho és que dins una mateixa família hi hagi membres que passin, se'n fotin del seu malnom, que uns altres se sentin orgullosos d'aquest "senyal d'identitat", mentres uns altres, encara que el seu malnom se pugui considerar "neutre", el considerin ofensiu.

La meva feina, la meva dedicació professional, m'han donat la satisfacció de conèixer gran nombre de persones que fa cinc anys no coneixia.

Si "conèixer és estimar" puc dir que avui conec i estim més Vilafranca.

L'any 1980 vaig publicar "Llinatges i malnoms de Sant Joan", un llibret, primarenc, que em donà moltes satisfaccions posant-me amb contacte amb emigrants i gent que té les seves arrels santjoaneres.

Vull dir amb tot això que és el meu desig que els meus escrits damunt "Santa Bàrbara", igual que la meva feina entre vosaltres, me servesquin per fer amics, no per agraviar ningú.

Gràcies.

Miquel Florit Huguet.

AQUI... L'AJUNTAMENT

Molt poques novetats ens portà el ple ordinari corresponent al mes de maig i que a partir de llavors, a l'entrar en vigor la nova llei de Règim Local, sols se celebraran una vegada cada tres mesos.

En aquesta sessió seria aprovada una modificació en la primera fase del clavegueram per la que tota vegada no haver aconseguits els resultats esperats en la perforació d'un pou per dotar d'aigua potable a la vila, s'aprovava el fer-ho dins terrenys d'Es Cremat i que, al parèixer, en aquesta segona ocasió els resultats obtinguts són més satisfactoris. També fou acordat el pagament de la segona certificació d'obres del tancat en el Poliesportiu Es Molí Nou que té un pressupost prop als tres milions de pessetes. Cal resaltar en el present punt que la pregunta de l'oposició PSM per saber quan acabava el plaç de termini de dites obres no trobà resposta ni del batle, ni de cap membre de la comissió d'obres, així com tampoc de la senyora secretari. Al parèixer ningú tingué desitjos de aclarir l'interrogant. Així van, així funcionen i això tenim.

El tema de suplementes de crèdits torna a esser vestit enguany de la intransparència que defineix la política del grup governant a la casa de la Vila. Ens trobam que el dit de: "Comptes clars i fideus espessos" s'ha transformat amb un que molt bé podria rezar així: "A bona vaca, bon sopar de vadella". I mentre s'esperen els comptes de les festes organitzades pel senyor Tià Not "and company" i pagades amb doblers del poble, la partida de "Festejos" que ja comptava amb més de dues-centes mil pessetes d'assignació presupostària, s'ha vist suplementada amb 1.500.000 ptes., doblers que a l'igual que els altres suplementes de crèdits són del superàvit de 1.984. Es a dir, "casi res". La Llàstima és no saber que costaren les de l'any passat, però així i tot els nostres càlculs apunten a una xifra molt parellada a la que enguany s'ha destinada per aquestes festes que de populars, al parèixer, i a l'igual que el 1984, no en tindran res. Així ho volen i així ho couen el senyor Tià Not i el senyor Bernat Garí. Els altres donen l'impressió de no comptar per res.

Miquel Barceló.

Esports

Voleibol

Durant aquests dos mesos passats s'han acabat de disputar els darrers partits de voleibol del "Torneig de Primavera", en les categories masculí i femení.

L'equip masculí tan sols ha pogut guanyar a l'Escolar de Capdepera, equip netament inferior als altres. En els altres partits el signe de la derrota ha acompanyat al C.V. Vilafranca. En Pep Sansó "Julia" fou sancionat amb cinc partits de suspensió i multa de 2.500 ptes. per insults i agressió a un àrbitre.

Una vegada feta aquesta petita ressenya, cal dir que malgrat els resultats negatius, el joc del conjunt vilafranquer ha estat prou millor que en la lliga, i encara que alguns partits s'hagin perdut pel tanteig de 3-0, s'ha de fer especial menció que els sets en la majoria dels casos eren molt apretats. També cal assenyalar que algunes actuacions arbitral han estat bastant parcials i molt sovint han perjudicat el nostre equip. No obstant això, una mala actuació de qual-sevol àrbitre no pot esser motiu per perdre els nervis, com ha succeït a alguns jugadors del nostre equip masculí.

De les fèmines també poca cosa cal resaltar que no sigui que les dues victòries contra el Sant Cayetano, úniques aconseguides durant el Torneig, i el mal joc desplegat a casi tots els partits, contràriament a l'equip masculí, les al.lotes han tingut un comportament exemplar en l'aspecte esportiu.

De cara a la pròxima temporada, parlant ja d'una manera generalitzada, s'ha de tenir confiança en que els dos equips de voleibol es mantinguin en competició.

Maria Sansó.

Esports

JOCS ESCOLARS

Com ja informàrem el mes passat a aquesta revista, l'equip de basquet infantil femení anava a la fase insular. Aquests són els resultats dels partits:

A porreres s'havia de jugar un partit contra el col·legi de l'Escolàpies, però no hi acudirem el dia concertat degut a una confusió en les dates donades pel Consell Insular en el calendari escolar esportiu. El Consell ens va escriure informant del canvi de la data, però la carta no va arribar a les nostres mans.

El segon partit disputat aquí, en el poliesportiu de l'escola, guanyàrem al Col·legi Joan Capó de Felanitx pel resultat de Vilafranca 12 Joan Capó 8. Volem donar les gràcies a l'Ajuntament pel refrigeri que oferí a totes les participants.

El darrer partit, també el guanyàrem en el camp del Col·legi Montis-sion de Porreres amb el resultat de Vilafranca 25 - Montis-sion 20.

Desd'aquí don l'enhorabona a les jugadores i endavant, a guanyar els propers partits.

Simó Mestre.

II Torneig Futbol Sala

« LA BEATA 85 »

Tot està a punt per a que el DIVENDRES 21 DE JUNY, comenci el II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA, que en la present edició comptarà amb la participació de 10 equips vilafranquers; SES GASELES, SANTA BÀRBARA CA'N PUJOL, SON PARXANA, ES NIU, CA'N CAMINER, PERE MOREI, BAIX DE LA VILA, ES PENGOS i SA PAPARRA, en total 93 jugadors inscrits.

Els capvespres del dies 22, 28 i 29 de juny i els 5,6,12,13,19,20,24,25,26 i 27 de juliol tindran lloc al POLIESPORTIU DE L'ESCOLA les jornades que seguiran el curs del torneig de futbol sala fins el 28 de juliol, festivitat de "LA BEATA" en què se celebrarà la GRAN FINAL DEL TORNEIG.

93 JUGADORS INSCRITS

Ja abans de començar aquesta competició que acapararà l'atenció de l'esport vilafranquer durant quaranta dies creim que l'èxit de participació amb 10 equips locals, ens pot augurar un bon torneig, l'organització ha intentat esquivar els petits problemes que surgiren l'any passat i amb la col·laboració dels equips esperam dur a bon port la nostra "empresa esportiva" per acabar, si és possible, en una GRAN FESTA.

29 PARTITS EN 15 JORNADES

Seràn 15 jornades en les que s'oferiran gratuïtament als aficionats i assistents 29 partits de futbol sala per divertir i oferir espectacle, tot en bé d'unes bones relacions entre esportistes. El grup organitzador ha fet tot el possible perquè el torneig tingui tots els al·licients propis de l'esport futbolístic. Amb el partit ES PENGOS-CA'N CAMINER, a les 8 de la tarda del dia 21 de juny, seguit d'un SON PARXANA-BAIX DE LA VILA una hora després, s'inaugurarà el II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA LA BEATA-85"

S O R T E I G

El sorteig efectuat el dia 31 de maig ha emparellat els deu equips en dos grups de cinc cada un, quedant així:

GRUP A

ES PENGOS
CA'N CAMINER
SON PARXANA
BAIX DE LA VILA
SES GASELES

GRUP B

PERE MOREI
SA PAPARRA
ES NIU
SANTA BÀRBARA
CA'N PUJOL

I ja per acabar la presentació al poble de Vilafranca, d'aquest II TORNEIG DE LOCAL DE FUTBOL SALA sols ens resta convidar a tot el públic en general a presenciar tots els partits, agraïnt a tots els col·laboradors el seu suport econòmic i a tots els equips participants desitjar-los bona sort i que guanyi el millor!

COL·LECTIU ESPORTIU FUTBOL SALA

notícies fresques

VISITA PASTORAL. Programa

Dissabte, 15 de juny.

11 hores.- Trobada del Sr. Bisbe amb els preveres i religiosos del sector a Sant Honorat.

16'30 hores.- Trobada amb catequistes, Petra, Ca Ses Monges.

18'30 hores.- Trobada amb el Grup de joves, Consolació Sant Joan.

20 hores.- Eucaristia i Confirmació: Paròquia de Sant Joan.

Diumenge, 16 de juny

10 hores.- Trobada del Sr. Bisbe amb els Consells Parroquials o representants de les Comissions: Porreres, Residència.

12 hores.- Eucaristia per a tothom: Paròquia de Porreres.

17 hores.- Trobada amb les religioses del sector: Convent de la Caritat de Vilafranca de Bonany.

20 hores.- Eucaristia i Confirmació: Paròquia de Montuïri.

+++++

NAIXEMENTS:

David Garí Romero, fill de Damià Garí Roca i Damiana Romero Gallardo.

Catalina Màs Sansó, filla de Mateu Màs Fornés i Antònia Sansó Gayà.

Mateu Mascaró Portell, fill de Guillem Mascaró Gayà i Catalina Portell Mascaró.

+++++

EN EL CARRER d'es Sol s'ha obert una drogueria, CA N'ERNEST; i ens ha arribat qualche notícia que està ben sortida.

NA FRANCISCA Morlà Munar va esser una de les guanyadores del concurs que el Consell de Mallorca organitza en el diari "Ultima Hora", dintre la campanya de normalització lingüística. Enhorabona! La foto correspon al moment de l'entrega del premi pel Sr. Albertí.

CICLISME

+++++

Durant aquest passat mes de maig s'ha vingut desenvolupant el GRAN PREMI PLA DE MALLORCA, i que tindrà la seva cloenda el proper dia 6 de juny a Vilafranca amb unes carreres pel circuit: Vilafranca, Ses Basses, Es lladroner, Vilafranca. Es faran tres voltes al dit circuit. Abans se n'haurà fet una per a tothom que hi vulgui prendre part, tira-tira, sense cansar-se.

Seria bo que hi hagués molta gent per animar els corredors vilafranquers ja que actualment van molt ben classificats, N'Antoni Mascaró (Calot) és l'actual líder. A la pròxima revista en parlarem un poc més.

ELS DIFUNTS DE LA VILA

En Guillem Estrany Morlà, que nasqué el dia 10 de setembre de 1929, ens deixà el passat dia 18 de maig als 55 anys.

Dia 19 de maig, fou l'Amo En Gregori Bauzà Rosselló qui passà a millor vida, als 76 anys. Havia nascut el dia 1 de novembre de 1908.

